

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Viktora Sedláka a soudců JUDr. Tomáše Pirka a JUDr. Zuzany Sváčkové ve věci

oprávněné: **JUDr. Marie Cilínková**, IČO 66198500
sídlem Bolzanova 1, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou JUDr. Monikou Zoulovou
sídlem Podolská 103/126, 147 00 Praha 4

proti

povinnému: **Tomáš J.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx

pro částku 12 732 Kč s příslušenstvím, k odvolání povinného proti usnesení soudního exekutora JUDr. Ivo Luhana, Exekutorský úřad Praha 1, sídlem Karlovo náměstí 17, 120 00 Praha 2, ze dne 1. dubna 2020, č. j. 099 EX 8824/09-78,

takto:

Usnesení soudního exekutora **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením soudní exekutor odmítl návrh, kterým se povinný domáhal odkladu exekuce vedené na jeho majetek na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 1. 9. 2009, č. j. 36 Nc 1231/2009-8.

Své rozhodnutí soudní exekutor odůvodnil aplikací § 54 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „e. ř.“), přičemž uvedl, že o návrhu povinného nelze věcně rozhodnout, neboť za situace, kdy v něm povinný uvedl pouze to, že momentálně nedisponuje žádným příjmem, z jeho obsahu neplyne konkrétní a srozumitelný důvod podřaditelný pod § 266 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „o. s. ř.“/, pro který se povinný odkladu exekuce domáhá, když zatím poslední srážka z jeho příjmu byla provedena dne 7. 9. 2018. Zároveň s tím povinný žádnou skutečnost, která by jeho návrh odůvodňovala, nedoložil.

Proti tomuto usnesení podal povinný včasné odvolání. V něm uvedl, že „v daném případě“ žádné listinné důkazy ke svému návrhu předkládat nemusel, neboť již samotná skutečnost, že došlo k uzavření vysokých škol, vede k závěru, že povinný nemůže docházet do zaměstnání a nemá ani žádný příjem. Povinný proto navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení soudního exekutora změnil tak, že jeho návrhu vyhová a nařízenou exekuci odloží do doby, než bude po zrušení mimořádných opatření nařízených vládou České republiky „opět možné docházet do zaměstnání“.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 5, 6 o. s. ř., ve spojení s § 55c odst. 5 e. ř.), a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř., ve spojení s § 55c odst. 5 e. ř.), dospěl k závěru, že toto odvolání není důvodné.

Podle druhé věty § 54 odst. 1 e. ř. návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se dle třetí věty téhož ustanovení e. ř. nepoužije.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ilona Jiranová

Soudní exekutor postupoval zcela v souladu s citovaným zákonným ustanovením, zaměřil-li po obdržení návrhu povinného na odklad nařízené exekuce svou pozornost na otázku, zda je tento návrh po obsahové stránce co do vymezení skutečností, z nichž vychází, dostatečně určitý a současně, zda jsou v něm tvrzené rozhodné skutečnosti doloženy příslušnými listinami, a to vše tak, aby o tomto návrhu bylo možné věcně rozhodnout. Uvedenou otázku pak soudní exekutor též správně zhodnotil, dospěl-li k závěru, že návrh povinného k věcnému posouzení způsobilý není. Jeho obsahem je totiž pouhé obecné konstatování, že z důvodu současné pandemie onemocnění Covid - 19 se bez svého zavinění ocitl bez jakéhokoliv příjmu a výkon rozhodnutí by tak u něj mohl vyvolat obzvláště závažné následky. Z tohoto sdělení, které povinný nadto ničím nedoložil, však žádná konkrétní skutečnost, z níž by bylo seznatelné, jaká konkrétní změna oproti stavu před pandemií u povinného nastala, nevyplývá, tím spíše za situace, kdy srážky ze mzdy u něj byly v rámci této exekuce naposledy provedeny před více než rokem a půl. Totéž pak platí o chybějící specifikaci závažných následků, které měl povinný za dané situace přesně na mysli. Závěr soudního exekutora, v souladu s nímž je za tohoto stavu namísto návrh povinného odmítnout pro jeho nezpůsobilost k věcnému posouzení, je tudíž správný.

Navzdory tomu, že se povinnému prostřednictvím odůvodnění napadeného usnesení dostalo vyčerpávající informace o tom, jaké náležitosti musí návrh na odklad exekuce splňovat, aby jej bylo možné věcně posoudit, však povinný nedostatky svého návrhu neodstranil ani v odvolacím řízení, když namísto toho se ve svém odvolání omezil pouze na polemiku s názorem soudního exekutora o nutnosti řádného doložení tvrzeného důvodu. Přistupuje-li k tomu skutečnost, že žádná nyní účinná speciální právní úprava přijatá v souvislosti s probíhající pandemií stávající požadavky kladené na daný typ návrhů na odklad exekuce nikterak nemodifikovala, odvolací soud tedy uzavírá, že přezkoumávané usnesení soudního exekutora i nadále obstojí.

Odvolací soud proto napadené usnesení soudního exekutora jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř., ve spojení s § 55c odst. 5 e. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř.).

Praha 20. dubna 2020

Mgr. Viktor Sedlák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ilona Jiranová